

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 4.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392973504/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

skinnede over hendes sorte Hår og spejlede sig i hendes blanke, sorte Silkekjole.

«Mo'r, Mo'r!» han galoperede hende vrinskende i Møde, «tag dig i Agt, Guldfuxen stejler!» han sprang leende op ad hende. Der foer en Trækning over Moders blege Ansigt.

«Tue —» hun lagde hastigt sin Hånd på hans Skulder. Jublen blev ham pludselig stikkende i Halsen, og han tabte Pysken. Moders Kjole raslede, idet hun strøg ham forbi og ind til Fader.

Tapetdøren lukkede sig efter hende, og Tue stod fortunlet tilbage. Han mødte Anes Blik, hun rystede på Hovedet ad ham og sukkede:

«Årk ja, ja!»

Tue kom til at skælve over alle Lemmer, der jog et Sting igennem hans Hjærte — Alf — Alf — å, hvad havde han dog gjort — å Broder! Broder!

«Årk ja,» sukkede Ane.

Tue fløj ud af Døren, ind i det bælgmørke Kabinet og på Hovedet op i den store, sorte Lænestol — bort, bort fra Moders forundrede, bebrejdende Blik — å! hør, hør! Jorden faldt over Broders Kiste — Broder var død, og han havde leget Guldfux — — —

Tue kunde ikke glemme, hvorledes han havde handlet. Hvad maatte Broder vel tænke om ham, at han var så troløs og ikke elskede ham mere? Broder, som altid havde været så kærlig imod ham, altid leget med ham og givet ham søde Godter af raslende, blå Papirposer, Broder, som kælede for ham og sagde: «Liden Tue — liden Tue —», — men så snart han var død, glemte Tue ham, og den Dag, de begravede ham, sprang og dansede han med Guldfuxen. Alf måtte være meget vred over, at han sådan kunde glemme ham, og over, at han kunde blive ved at bo hos Fader, Moder og Søster, spise med dem og